

od tohoto usnesení. Na tom nic nemění dodatečné usnesení obecní rady z 2. června 1922, které se stalo teprve po odeslání inkriminovaného přípisu, a jímž st-1 již z tohoto důvodu brániti se nemůže. Avšak st-1 nemohl by se poukazem na usnesení obecní rady brániti i z dalšího důvodu, neboť dle § 56 ob. zřiz. a § 8 novely k obec. zřízením ze 7. února 1919 č. 76 Sb. je starosta obce povinen usnesení obecní rady, jež odporuje zákonům, prozatím nevykonávati a žádati za rozhodnutí politického úřadu okr.

Z těchto důvodů slušelo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3192.

Státní zaměstnanci: * Okolnost, že ženatý státní zaměstnanec na Slovensku trvale ustanovený byl dosazen na systemisované místo k vlastní žádosti, nevylučuje nárok na přiznání diet dle odst. II. lit. D) č. 2. zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku (usnesení min. rady z 27. července 1920) z titulu vedení dvojí domácnosti.

(Nález ze dne 30. ledna 1924 č. 1459.)

V ě c: Eduard H. v Š. (adv. Dr. Rudolf Rábl z Prahy) proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o diety.

• V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-1 byl propustným listem z 10. listopadu 1919 po rozumu § 2 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. propuštěn ze služby ředitele státní měšťanské školy v D. resp. nebyl převzat do čsl služby státní a nebyla mu přiznána pense. Byv vl. referátem školství v B. dne 14. listopadu 1919 vybidnut, aby si podal žádost za reaktivování a současně za pensionování, zažádal za reaktivaci, kteroužto žádost několikrát opětoval, posléze podáním z 22. listopadu 1921, v němž podotkl, že neovládá plně státního jazyka, neodává se naději, že bude ustanoven správcem školy, že však pokládá za možné býti ustanovenou za učitele na školu částečně německou nebo maďarskou.

Po té byl st-1 dekretem žal. úřadu z 1. září 1922 ustanoven »ke své žádosti« s platností od 1. září 1922 za odborného učitele na státní měšťanské škole v Š. s dodatkem, že nemá nároku na náhradu cestovních nákladů.

Jeho žádost za přiznání diet z titulu dvojí domácnosti, ježto přes veškeré namáhání nemůže v novém působišti dostati bytu, do něhož by přestěhoval svou rodinu, zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodu, že st-1 byl jmenován na vlastní žádost.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Zásady pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku, schválené v min. radě z 27. července 1920, zaručují v bodu II. D 2 státním zaměstnancům na Sl. diety z důvodu vedení dvojí domácnosti, t. j. pokud se nemohou pro úřadně zjištěný nedostatek bytů do nového působiště nebo místa poblíže přestěhovat, tehdy, byl-li státní zaměstnanec buď na místo pro Sl. systemisované t. j. trvale ustanoven,

buď později na takové místo přeložen z moci úřední. V daném případě jde, jak patrně z dosazovacího dekretu, o trvalé ustanovení st-lovo na místo odborného učitele státní školy měšťanské na Sl. a tvrzení žal. úřadu, obsažené teprve v jeho odvodním spisu, že bylo st-li místo propůjčeno jen d o č a s n ě, jest zcela libovolné, obsahu dosazovacího dekretu se přičítá, neboť neomezují-li nějakým zřejmým způsobem dekret působnost dosazovaného č a s o v ě, stalo se dosazení bez takového omezení. Ježto pak svrchu cit. »zásady« přiznávají takovým zaměstnancům diety z titulu vedení dvojí domácnosti n e h l e d í c k tomu, zdali úřad jmenoval je k jejich žádosti či z moci úřední, právem shledává stížnost v zamítacím výroku žal. úřadu nezákonnost, neboť jediný důvod, o němž úřad své zamítavé rozhodnutí opřel, t. j. že jmenování se stalo k vlastní st-lově žádosti, není ve skutečnosti zákonným důvodem pro odepření oněch diet.

Nař. rozhodnutí, jež jest v rozporu se zákonem, slušelo tudíž podle § 7 zák. o ss zrušiti, aniž bylo třeba zabývat se dalším: body stížnosti, zejména bodem uplatňujícím, že v daném případě ani nejde o jmenování na vlastní žádost, když st-l k podání žádosti byl úředně vyzván.

Č. 3193.

Administrativní řízení: * Opřela-li strana v rekursu svůj nárok o dva právní předpisy různého obsahu a různých účinků, úřad však posuzoval věc jen se stanoviska jednoho z těchto předpisů, jest rozhodnutí ke stížnosti strany dovolávající se opětně obou zákonných předpisů zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Učitelstvo: O nároku učitele na jmenování definitivním pro uplynutí doby.

(Nález ze dne 30. ledna 1924 č. 1460.)

Věc: František D. v B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o udělení definitivního místa.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

Důvady: St-l vykonal v dubnu 1916 zkoušku učitelské způsobilosti pro školy obecné, byl dnem 23. dubna 1917 přikázán chlapecké škole občanské v B. ve H., dne 26. listopadu 1917 vykonal zkoušku učitelské způsobilosti pro školy občanské a byl pak dekretem zšr-y v Brně z 11. února 1921 jmenován po rozumu 5. odst. § 3 zák. z 15. července 1914 č. 48 mor. z. z. definitivním odborným učitelem s působností od 1. prosince 1920 (na základě doby nápadu čítané dnem 26. listopadu 1920). Jeho žádost, aby působnost dosazení jeho za definitivního čítána byla přihlížeje k době jeho přidělení k občanské škole již od 1. května 1920, zamítla uvedená zšr výnosem z 11. února 1921 z důvodů, že podle § 180 def. škol. řádu k provisornímu ustanovení na občanské školy jest zapotřebí průkazu učitelské způsobilosti pro občanské školy.

Rekurs byl nař. rozhodnutím zamítnut z důvodu, že po rozumu 5. odst. § 3 zák. z 15. července 1914 č. 48 mor. z. z. nelze st-li přiznati nárok, aby služební čas byl mu včítán počínajíc tou dobou, jak žádá,